

No se nos diga que la causa principal de continuar ese divorcio està en la poca importància que en la política europea tenemos. Suïza y Bèlgica sin influència en los destinos de Europa, la tienen y grande en la marcha de la civilización.

A los intelectuales y políticos, esos directores espirituales de las sociedades, toca indicar

y poner en obra los medios necesarios para la pronta conexi6n de nuestras dos culturas. Si estuviera en nuestras manos, buscaríamos de momento la manera de orientar á los elementos citados, y en cuanto al elemento activo ó á la masa española no nos causaríamos hasta que llegara á poseer toda la cultura moderna posible, tanto intelectual como material.

FRANCESC BASSAS I PALAUS

Pinzellada idíllica

Es a plena Nature; a la cime aont s'ubria-gue'l sentiment, aont l' esprit cerca'l fruiment reconcentrantse dins la pensa, aont els pulmons omplenats d'oxígen produïxen la vitalitat, aont tot respira vida, amor.

La Llune il·lumine l'espai sombrejant als arbres fantàsticament, i ELL l'aimador conscient canta a ELLA, a sa aimada, quíne, encisade, vola a Ell, a ferse presonera en sos braços boi dient am passió:

ELLA

¡Oh! Amor meu.

ELL

(*Ab accent amorosit.*) ¡Oh! ma vida. T'anyoraba, volia tenirte ven aprop meu i per' xo ¡ma aimia! cantaba nostre cançó, perque compreguessis que't necessitava.

ELLA

I per'xo, al sentirte ¡oh mon aimant! comprenent que'm demanabas, com auella faccinada pe'l cant joliu de son adorat auell he vingut, apropantme, fins a quedar presonera en tos braços; els únics dignes, els únics que 'm donen força pera sostindre, pera no relliscar en el llot d'aquesta podride societat.

ELL

¡Oh, sí; d'aquesta Societat tot mentide, d'aquesta Societat en quíne sols hi sure'l malvat que sab disfressar sos instins criminals, sote la careta de la més repugnant hipocressie.

ELLA

D'aquesta hipocressie que fa víctimes ai-

xarpant entre ses urpes, a les persones que sols viuen per la vritat, que no saben, que no volen fingir, que predican la reivindicació de tots els drets innats en l'home, i volen sustraure de la mentide a la ignorancie.

ELL

A'n aquesta massa d'estúpits, d'inconcients que's deixen enlluernar pe'l brill de la paraulle; a'n aquestos mansos anyells que salten i's belluguen al compás del fuet del qui, més sens ànime, s'es convertit am negrer i domine als esclaus lliures...

ELLA

Sí; lliures d'escullir entre esser esclaus ó morir de fam.

ELL

Per'xo es, que detesto a'n aquesta Societat prenyade de prejudicis i mires ruins aont sols triomfa la maldat disfresada de virtut; aont s'enlaire als incapacitats disfressats am l'ossadie i's posterga, s'aixafe al saber, en la persone de'ls humils.

ELLA

¡Oh! i com l'esperan al humil que sab, á que produeixi, pera clavarli las dents i destrossarlo á dentellades, els superbs fallits e inútils, paràssits de la Societat.

ELL

Sí, sí, aixó es. Per'xo jo sols visc d'amor, pur, sant, lo únic vritat, lo únic en que la mentida no pot niari, perque surt del cor, del cor que tot ho purifique, i per'xo sols visc la